St. Paul

Menighetsblad nr 3. desember 2011

Vil søke på det nye St. Paul gymnas (Bildet over) s. 3 og 10-12. Statuefondet s. 2. Bibel 2011 s. 6. Ordet ble menneske s. 8. Evige løfter i Klosteneuburg s. 15. Nicoline Åpen Barnehage stenger s. 18.

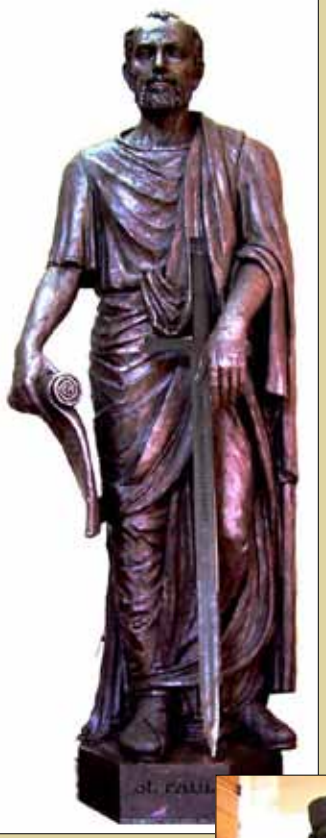

Statuefondet

Det er snart ti år siden statuefondet ble opprettet på et initiativ fra p. Beckers i anledning hans 60-års dag. Hensikten med fondet er å finansiere statuene av Sta. Sunniva og St. Paul i nisjene på begge sider av kirkens hovedinngangsdør.

Statuene vil i vesentlig grad forskjønne området utenfor kirkens hovedinngang, og de vil minne oss, og alle som ser dem, på vår bys og vår menighets skytshelgener. I tråd med de eldste tradisjoner, vil statuene derfor være et synlig uttrykk for vår tro og fungere som vitnesbyrd om at Kristus er tilstede i vår by.

Men fondet har enda ikke tilstrekkelig kapital til å bekoste statuene. Derfor er det i disse dager tatt et initiativ for å samle penger til å fullføre dette arbeidet.

Vi oppfordrer alle menighetens medlemmer til å yte en skjerv i dette prosjektet, og anbefaler at hver familie og hver husstand betaler inn et lite beløp (for eksempel kr. 300,-) for å få fullfinansiert statuene. Det foreslåtte beløpet er selvsagt ikke et minimums- eller et maksimumsbeløp, det er opp til giveren å bestemme om man vil gi mer eller mindre. Vi mangler enda ca. kr 150.000,-.

'Betalingsfristen' er 1. desember, en dato som passer godt siden p. Beckers fyller 70 år 2. desember. Se også innlegg fra p. Beckers side 4.

Med hilsen Tom Skare, Karl Eidesund og Svein Larsen.

Bruk vedlagte giro og kryss av på Statuefondet eller sett inn penger på konto 3624.07.60031 og merk innbetalingen Statuefondet.

Skole for de som har en lengsel etter Gud

Høsten 2012 skal St. Paul Gymnas (St. Paul skole, videregående avdeling) åpnes. Hvorfor egentlig en katolsk skole? Er ikke den offentlige skolen god nok? Det er ikke lett å svare på dette spørsmålet, siden det ikke er måten vi bør stille det på. En katolsk skole kan nemlig, akademisk sett, enten være like god, bedre eller dårligere enn den offentlige skolen. Vi vil etablere et katolsk gymnas som har høyt faglig nivå og som gir elevene de beste forutsetningene for videre studier. Men først og fremst er det å bestemme seg for en katolsk skole å velge en form for udanning som er omfattende og helhetlig – som tar hensyn til mennesket som Guds skapning (en skapning som har en lengsel etter Gud i seg).

Mennesket er altså et religiøst vesen – om det er seg selv bevisst dette eller ikke – og har religiøse behov. Disse religiøse behov blir i nåtidens offentlige skole i beste fall ignorert. Den katolske skole derimot forsøker å tilby en oppdragelse som integrerer det religiøse aspektet, samt tilbyr det samme lærestoffet som den offentlige skolen. Dette skjer selvsagt uten noen form for press på elevene, men tvert imot står den åpne og kritiske dialogen i forgrunnen. Den gir elevene anledning til å lære om troen, og til å forholde seg til den på en kritisk måte. Så vil man forhåpentligvis enten komme til troen på Gud eller fordype sin eksisterende tro.

Den store teologen og biskopen Augustin (354-430 e.Kr.) har noen tidløst aktuelle synspunkter på oppdragelse, som spiller en viktig rolle i katolsk oppdragelse også i dag. For det første mener han at elever skal lære å sette pris på sine egne intellektuelle evner: De skal etter hvert kunne bli sine egne lærere. For det andre at "Utdannelse er en søken etter den guddommelige sannhet, og en lykke som varer ut over rom og tid." Og: "Instruksjon i skolen er alene utilstrekkelig, for i seg selv gir den bare kunnskap om tingenes ytre [...]. Intellektets søken etter kunnskap må balanseres med å lære å elske med hjertet. Hjerte og forstand må arbeide sammen." Og det siste, og kanskje viktigste aspektet er: "Utdannelse finner sted i et fellesskap." Augustin sier at en får viten bare ved å elske. Og han er klar over at i et fellesskap oppnår vi mer enn vi kan alene eller i isolasjon.

Alt dette beskriver viktige aspekter ved det katolske synet på oppdragelse, slik som vi på St. Paul skole har forstått det, og slik som vi skal prøve å føre det videre også på St. Paul Gymnas. Livet er en dannelsesreise. På denne reisen kan det oppleves eventyr, glede, sorg, det skjønne, felleskap og mye mer. Å gå sammen med unge mennesker et stykke på deres vei er den katolske skolens oppgave. Det innebærer at vi ikke sperrer veier for dem, men peker ut retninger de kan slå inn på. Å gå slike veier har en stor verdi i seg selv. Men i det katolske menneskesynet har veien et mål: På den ene siden skal elevene etter hvert kunne finne sin plass i samfunnet og yrkeslivet og på den andre siden komme til å kjenne, elske og tjene Gud i dette liv, slik at de kan være lykkelige med ham. For "vårt hjerte er urolig inntil det hviler i Deg, å Gud" (St. Augustin).

Dom Lukas

Statuene av Paulus og Sunniva

”Livet er en fest, men av og til må du selv ordne med pynten”, er etter sigende et nederlandsk ordtak som jeg har sans for.

Det er snart 10 år siden vi begynte innsamlingen til statuene av St. Paul og Sta. Sunniva på frontsiden av St. Paul kirke i anledning min 60-års dag, og 8 år siden min avskjedsfest fra Bergen menighet Nisjene har nå stått tomme i over 150 år da Barnabitterpater pastor Stub, menighetens første sogneprest, bygget kirken Opprinnelig var de visstnok tiltenkt Peter og Paul, men de kom aldri på plass. At vår menighet fikk Paulus som skytshelgen, er sannsynligvis fordi Barnabittpatrene er oppnevnt og har et helt spesielt forhold til denne første misjonær.

På anvisning av diakon Henrik von Achen fant jeg fram til Barnabittenes kirke i Roma: San Carlo al Catinari, hvor pater Stub har preket i sin tid og sannsynligvis samlet inn penger for sitt kirkebygg i Bergen. Jeg snakket med sognepresten av S. Carlo al Catinari – som ligger mellom Campo de Fiori og Via Arenula. Han kjente til pastor Stub og hans misjon i Bergen, men var enda mer interessert i sin ordensbror pater Karl Schilling som er nesten saligkåret men synes å ha kommet i glemmeboken. Se: http://en.wikipedia.org/wiki/Barnabites

Søndag 16. oktober om ettermiddagen var det Festmesse ved St. Olavsalteret i San Carlo al Corso – oppkalt etter den samme S. Carlo Borromeo – men en større kirke, hvor nordmennene i mange år har hatt sin nasjonale helligdom i Roma. Biskop Bernt Eidsvig forrettet sammen med vennefor-eningen for St. Olavsalteret og Consortium Vocale fra Oslo Domkirke med dompros-ten Olav Dag Hauge, i anledning festen for omvendelsen og dåpen til den hellige Olav.

Om formiddagen var jeg i den nederlandske kirken like ved St. Peterkirken: De kerk van de Friezen – oppkalt etter Frislendere som overtok denne St. Michaelkirke i slutten av det 8. århundre.

Der lærte jeg at normannerne – vikingene – som hadde bosatt seg på Sicilia, ved investiturstriden i 1084, hadde befridd pave Gregorius VII fra Engelenslottet og gjeninnsatt ham som paven i Roma. Den tyske kong Henrik IV – som gikk den opprinnelige Canossagang - hadde nemlig valgt sin egen pave som skulle krone ham til keiser. Pave Gregorius hadde nektet å krone ham siden Henrik krevde retten til å utnevne biskopene i kirken, noe paven naturligvis ikke kunne gå med på. Henrik hadde støtte av Frislenderne, men det var altså vikingene som fordrev frislenderne og kong Henrik, og la Kirken igjen i pavens hender. Se: http://en.wikipedia.org/wiki/Investiture_Controversy

Tilbake til statuene: Fondet til å få statuene av St. Paul og Sta. Sunniva strekker ikke til, og jeg ber om å få påfyll slik at St. Paul og Sta. Sunniva kan få sine faste plasser på frontsiden av kirkebygget. Her i St. André – i Sør-Frankrike - feirer vi stadig jubileer: Fransiskanerpater Wilhelm Hertman ble forleden 93 år og har vært 75 år fransiskaner, hvorav en god del av årene i Bergen.

Hjertelig hilsen,
pastor Michel Beckers

Kyndelsmesse

Den 2. februar feirer Kirken Herrens fremstilling i Templet, ofte kalt Maria lysmesse eller Kyndelsmesse (av latin: candula = lys) fordi denne dagen blir de lysene velsignet som skal brukes i kirken gjennom det kommende år. Når lysene er blitt velsignet, går vi i lysprosesjon i kirken mens vi synger den gamle Simeons ord: ”Lumen ad revelationem gentium et gloriam plebis tuae Israel” dvs. ”Et lys til åpenbarelse for hedningene og en herlighet for ditt folk, Israel” (Luk 2.32).
Jesus er verdens lys og dette lyset har vi mottatt i vår dåp. I Kirkens liturgi tiltar lysintensiteten i styrke fra fødselen i Julenatten, hvor lyset kom til verden, men det ble bare sett av Maria og Josef og noen hyrder fra markene omkring Betlehem. Til Epifani, da de hellige tre konger kom for å tilbe Jesusbarnet, strålte lyset opp over Betlehem og Jerusalem og nå, til Kyndelsmesse, stråler lyset over hele jordens krets, idet vi alle tar lys i våre hender og symbolsk bærer det ut i verden i vår lysprosesjon men fremfor alt idet vi lar våre liv prege av det lyset vi har mottatt.

Kallsdag

Kyndelsmessedagen er i vårt bispedømme blitt valgt som ”kallsdag”, da vi spesielt ber for preste- og ordenskall. Ikke bare trenger vi alle å være lysbærere gjennom å leve et kristelig liv men vi – Kirken – trenger også mange som vier hele sitt liv til tjeneste for Kristus i Kirken. Det er viktig at vi slutter opp om denne dagen og om bønnen for kall. Vi må be om kall og – ikke minst – be om mot og beredskap til å si ja, hvis Herren skulle kalle min sønn eller min datter. Den som gir sin sønn eller datter til Gud, opplever samtidig at de får beholde dem gjennom hele livet på en annen måte enn om de hadde blitt opptatt med en egen familie.

Blasiusvelsignelse

Den hellige Blasius var biskop i Asia (dagens Tyrkia) på begynnelsen av trehundretallet. Han ble berømt for å helbrede mange. En historie er spesielt kjent. En gutt, som hadde hatt smerter i halsen lenge og som nesten ikke kunne spise, ble velsignet av biskop Blasius, hvorpå han hostet opp et ben, som hadde sittet i halsen og gitt smerter og betennelse. På grunn av dette blir den hellige Blasius gjerne anropt som hjelper mot halslidelser.
Derfor meddeles en spesiell Blasiusvelsignelse på og omkring St. Blasius dag, den 3. februar. Det skjer ved at man holder to korslagte tente lys frem imot halsen til de troende og ber om at Gud, på forbønn av den hellige Blasius og alle hellige må verne den troende mot alle halslidelser og alt ondt.
Blasiusvelsignelsen bli meddelt etter lysmessen den 2. februar og i messene den 3. februar.

Nyttårskonsert i St. Paul kirke

"Med song for ei betre verd"er Norges Korforbund Hordalands motto. Korforbundet har siden stiftelsen i 1989 årlig arrangert veldedighetskonserter til inntekt for folk som trenger hjelp.

Søndag 15. januar synger mange av våre medlemskor i tolv kirker i Bergen og omegn, blant de også i St. Paul kirke. Konsertene starter kl. 18 (kl. 20 i St. Paul kirke).

Denne gangen vil innsamlingen gå til gatemagasinet MEGAFON. Velkommen!

Bibel 2011: En ny bibel også for katolikker

-Det vil nok gå noen år før tekster fra den nye versjonen er kommet inn i vår messebok, sier sokneprest Dom Alois etter at Bibelselskapets nye bibeloversettelse ble lansert 19. oktober, 30 år etter den forrige oversettelsen.

Dom Alois tror at katolikker ikke kommer til å merke noen forandring i messelesningene våre med det første. Også når det gjelder den katolske liturgien, er mye av denne fortsatt basert på den gamle oversettelsen fra 1930 og vil ikke forandres. Men dom Alois oppfordrer alle katolikker til å skaffe seg et eksemplar av Bibel 2011 til personlig bruk eller for bruk i katekesen.

Det er ingen hemmelighet at noen katolikker kan ha dårlige bibelkunnskaper. Det kan være fristende å rettferdiggjøre dette ved å si at vi ikke trenger å lese Bibelen for oss selv, når vi har Kirken som tolker og forklarer den for oss. Men Gud vil også tale direkte til våre hjerter og sinn gjennom Skriftens ord. Som våre helgener har vist oss, er det ingenting som erstatter førstehånds kontakt med de bibelske tekster. I en av sine onsdagskatekeser oppfordret Pave Benedikt nylig alle katolikker til å "lære av munkene" og "daglig sette av tid til meditasjon over Bibelen."

Bibelselskapet har hatt løpende kontakt med Oslo Katolske Bispedømme under arbeidet med den nye oversettelsen, i håp om at også katolikker vil bruke denne bibelen. Dette har også preget oversettelsen, påpekte førsteamanuensis ved NLA Gunnar Johnstad i sitt foredrag om den nye oversettelsen "Bibel 2011" i Katolsk Forum 4. oktober. Johnstad har vært involvert i oversettelsen av Det nye testamentet (NT) fra gresk, og han fortalte at noen av oversettelsesvalgene er direkte resultat av dialogen med katolikkene. Et eksempel på dette er beslutningen om å beholde ordet "Fader" noen steder (f.eks. Johannes 14.13), når Fader ellers for det meste har blitt forandret til "Far".

Hvor mye brukes Bibelselskapets oversettelser i dag av katolikker? Lesningene i messeboken er tatt fra Erik Gunnes sin oversettelse av NT i 1969, og fra to andre av Bibelselskapets oversettelser (1930 og 1978). 1978-versjonen brukes av de fleste norske kirkesamfunn. I 2005 ble NT revidert. Dette NT, sammen med GT fra 1978, brukes i St. Paul Menighet i all konfirmantundervisning så vel som i kristendomstimene på St. Paul skole. Nå er NT fra 2005 enda en gang revidert og kombinert med en ny oversettelse av GT, og resultatet er altså Bibel 2011, som kommer på bokmål og nynorsk samtidig.

Ny oversettelse av tre årsaker

Hvorfor trenger vi en ny oversettelse? Bibeloversetter Anders Askim i Bibelselskapet svarte på dette på et seminar ved Misjonshøgskolen i forbindelsen av lanseringen av Bibel 2011. Hver generasjon må gjøre Bibelen til sin egen, sa han. Askim mente at vi trenger en ny oversettelse fordi språket vårt har forandret seg, kunnskapen vår har forandret seg, og vi har forandret oss.

En del gamle ord som ikke lenger er i bruk, er blitt byttet ut med mer moderne uttrykk. I Lukas 2.7 står det ikke lenger at Josef og Maria ikke fant plass i herberget, men at det var ikke husrom for dem. Gud har ikke lenger velbehag i mennesker; han har glede i dem! (Lukas 2.14). I Fader vår (nå "Vår Far") ber vi ikke Gud om å forlate oss vår skyld, men heller om å tilgi. Legeme er byttet ut med kropp, og isteden for skjøge er det brukt prostituert.

Kunnskapen vår har også forandret seg. Nye tekstfunn har blitt oppdaget og analysert siden 1978-versjonen. Mest fremtredende er det berømte Qumranfunnet (Dødehavsrullene). Dette har muliggjort en mer nøyaktig oversettelse i enkelte tilfeller. Takket være nye tekstfunn har Bibel 2011 til og med fått et helt nytt vers: I Salme 145, er følgende tilføyet mellom vers 13 og 14: "Herren er pålitelig i alt han sier, trofast i alt han gjør". Ingen ny teologisk bombe kanskje, men uansett en flott tekst å ha med i denne vakre salmen.

Men det at vi har forandret oss, har forårsaket kanskje de mest interessante endringer i bibeltekst. Som Askim uttrykker det, var 78-oversettelsen "rett og slett litt 70-talls". Den bar preg av den tidsalder den ble til i (på samme måte som Bibel 2011 vil bære preg av vår tid). På 70-tallet var det mye fokus på en pedagogisk kommunikasjonsteori. Alt som var fremmedkulturelt og eksotisk skulle tolkes og forklares og gjøres lett forståelig. Det skulle ikke høres at Bibelen opprinnelig var skrevet på et annet språk.

Møte Bibelen som fremmedtekst

Med Bibel 2011 har filosofien tatt en ny vending. Vi skal møte Bibelen igjen som en fremmedtekst. Askim forklarer: "Noen av tolkningsvalgene er flyttet litt nærmere leseren. Bibelen skal være litt mindre ferdigtygd." Nå er det meningen at litt av formen i grunnteksten skal skinne gjennom. Dette ser vi ved at mye av det originale billedspråket som i 1978 var forklart og tolket, er blitt bevart i 2011. Det gjelder ikke minst de mange kroppsmetaforene: hjerte og nyrer blir brukt som bilde på menneskets indre tanker eller følelser, øye som metafor på opplysning, horn som bilde på styrke. I f. eks. Apostlenes Gjerninger 21.13 står det i Bibel 2011: "Hvorfor gråter du og gjør meg tung om hjertet?" I 78-versjonen sto det: "Hvorfor skal dere gråte og gjøre det vanskelig for meg?" I Salme 75.11 står det nå: "Jeg hugger av hvert horn på de lovløse, men de rettferdiges horn skal få kneise," kontra 78-versjonens: "Jeg tar makten fra alle de gudløse, men de rettferdiges kraft skal bli stor." Denne dreiningen mot en mer bokstavelig eller "transparent" oversettelse fikk god støtte av en betydelig gruppe forfattere og litterære personligheter som denne gang bidro til den nye oversettelsen.

Bibelen er felleseie for alle kristne. Det var biskopene i den Katolske kirke som på 400-tallet fastsatte "kanon". Med unntak noen få bøker, bruker og erkjenner alle kristne denne samme "katolske" Bibelen. Da kan Bibelen sees på som det absolutt viktigste økumeniske verktøy vi har. At både protestanter og katolikker, til tross for læremessige forskjeller, i det minste bruker de samme Skriftene, muliggjør håpet om at Kirkens enhet en dag kan gjenopprettes.

Er Bibel 2011 en bibel for katolikker? Ja, så absolutt! Skaff deg et eksemplar nå, og som paven sier, "la Guds Ord være lampen som lyser opp stien på vår daglige vandring her på jorden."

Erik Andvik, vikarierende kateket

“Ordet ble menneske” (Joh 1.14)

Disse ordene er så enkle, og likevel så fylt med lys og glede. Jul er tiden for å knele foran krybben og å meditere over dette mysterium at Jesus Kristus steg ned på jorden for å bli menneske. ‘Ordet ble menneske” betyr at Gud begynte å snakke med menneskeheten fra dypet av stillheten. Fra mysteriet skjult siden skapelsen, begynte han å vise seg synlig på jorden. Han steg ned fra den høyeste himmel, helt ned til jorden på lik linje med oss mennesker. Fra storheten som Guds Sønn med voldsom majestet, ble han oss mennesker lik, i et skjørt og svakt barn, uten mulighet til å beskytte seg selv. Fra å være den sanne Gud, “verden er blitt til ved ham” (Joh 1:10), ydmyket han seg og tok en tjeners skikkelse på seg” (Fil 2:6-7).

Johannes beskriver hvordan Ordet tok imot sin bolig blant menneskeheten, som at ”Han kom til sitt eget” (Joh 1:11). Det betyr at han kom til sine nærmeste, til de som tilhører ham. Og ingen er fremmed for ham. Er det noe som tilhører mennesker som ikke også er hans? Liv, død, lykke, elendighet, omskiftelser, drømmer, kjærlighet..., - alt som tilhører mennesker er også hans. Ingenting kan skille ham fra menneskeheten etter at han ble kjød og gikk inn i menneskenes verden.

Fra denne tiden av, er ikke lengre menneskenes leveår elendige, uhelbredelige og fylt av blindveier. Menneskeheten kan heve hodet, fordi forløsningen har kommet. Ordet ble menneske slik at vi som tror på hans navn, kan få “rett til å bli Guds barn” (jf. Joh 1:12), i ham skal vi “bli rettferdige for Gud” (2 Kor 5:21), ved hans fattigdom skal bli vi rike (jf. 2 Kor 8:9), etter hans vilje, skal vi “være en førstegrøde av hans skapninger” (Jak 1:18). Ingen skal bli forlatt i elendighetens fengsel og til fortvilelse. Ingen er så bortskjemt og skyldige at de ikke kan bli helbredet. Gud har skapt alt for å leve evig. Derfor ble Ordet menneske for å kalle oss til å omvende oss til det opprinnelige liv som vi hadde mistet – for å la oss delta i det guddommelige liv (cf. Luk 5: 32).

Guds Sønn valgte ikke bare denne jorden til sitt hjem, men også hver menneskelig sjel som sin bolig. Derfor kan ingen leve trivielt. Ingen kan leve for sin egen vilje uten å henvise til Guds vilje. Ingen kan sløse bort sitt eget liv, kropp, sinn, tid, tanker, ord, handlinger til verdslige lyster. Ingen har rett til å forakte eller fornærme sine brødre og søstre lenger, fordi Guds Ord “ble kjød og tok bolig iblant oss” (Joh 1:14).

Da “Ordet ble menneske” ble den menneskelige kropp og sjel ukrenkelig og ble til et hellig sted som alle må respektere. Da Jesus Kristus ble menneske, hørte han med ører. Han følte seg elsket, og elsket med et menneskelig hjerte. Han sa kjærlighetsord og oppmuntret mennesker med sin stemme. Så fra da av har han invitert oss til å ta ansvar for våre menneskelige liv, og våre brødre og søstres liv. Vi må gjøre det beste vi kan for å bedre menneskeheten. Fra da av blir også Gud såret når vi gjør andre mennesker vondt. Fra da av er alt vi gjør for andre mennesker, noe vi gjør for Gud.

“Ordet ble mennesker” inviterer oss å følge ham, å velge Ham og alle mennesker som vårt eget og leve det beste vi kan for dem.

P. Tien

Hellig tre kongers fest 2012

Søndag den 8. januar feirer vi Epifani eller Herrens Åpenbaringsfest, kanskje bedre kjent som Hellig tre kongers fest. Da hører vi evangeliet om de tre vise menn som kom fra østerland for å tilbe den nye Jødenes Konge som skulle fødes. De fulgte kongens stjerne som ledet dem frem til stallen i Betlehem, hvor de trådte inn og falt på kne for å tilbe den nyfødte kongen. Og de bar frem sine gaver, gull, røkelse og myrra, gull – som er gaven til en konge, - røkelse – som er offergave til Gud – og myrra – som var en salve som man salvet de dødes legemer med. Med disse gaver viste de at de hadde erkjent hvem den nyfødte Jesus var, nemlig jødenes Messias-konge og Guds Sønn – og at han skulle lide og dø for å frelse verden.

De tre vise menn – eller de tre konger – ble alltid i Kirken oppfattet som representanter for hele verden, som ifølge profetene skal strømme til Guds by for å tilbe Kristus. I middelalderen ble de gjerne avbildet som en yngling, en middelaldrende og en gammel mann; slik representerte de alle mennesker ved de tre aldersgrupper. Etter de store oppdagelsene på femtenhundretallet ble de gjerne avbildet som en sort, en brun og en hvit konge. Igjen representerer de hele verdens befolkning.

Det er en gammel katolsk tradisjon at man til Epifani holder opptog eventuelt også kirkespill med de tre kongene og barn som bærer stjerner på staker og synger julesanger. De bærer røkelse og kritt og går fra hus til hus og velsigner boligene og familiene. Som synlig tegn skriver de med kritt over inngangsdøren: 20 + c + m + b + 12. Dette ble ofte utlagt som initialene til de hellige tre konger, Caspar, Melchior og Balthazar, men står vel egentlig som en forkortelse for en velsignelsesbønn: ”Christus mansionem benedicat” dvs. ”Kristus velsigne dette hus”.

Da de troende i vår menighet bor meget spredt utover to fylker, er det ikke praktisk mulig at ministrantene går rundt til alle hus. Derfor har man funnet på den løsning, som vi har brukt i noen år, at vi får striper av et klebebånd med påtrykt cmb og årstallet. Disse blir velsignet i kirken og folk tar dem med og henger dem opp som en husvelsignelse over inngangsdøren. I forbindelse med dette gir man gjerne en gave til misjonen ved Missio Norge. Kollektene og andre innsamlede midler denne dagen går til ”Barne-missio” dvs. til Kirkens arbeid for barn i hele verden.

I fjor hadde vi et lite Hellig tre konger opptog i høymessen til Epifani med syngende konger. Vi håper å få dette til i 2012 også og barn og voksne som vil være med kan melde sin interesse til menighetskontoret.

Bønn til vår verneengel

Du Guds engel
vokt meg, vern meg
i din omsorg styr og bær meg
med Guds Ord opplys og lær
meg.

Oversatt fra latin
av p. Arnfinn Haram

-På vei mot et høyere mål

-I St. Paul gymnas vil våre elever få undervisning i en helhetlig sammenheng som viser at de er på vei mot et høyere mål, sier prosjektleder og skoleråd Gjermund Høgh om det nye katolske bergensgymnaset som nå er klart for elevopptak over jul.

Høgh understreker at på det nye gymnaset på Florida i sentrum av Bergen, det eneste av sitt slag i Norge, vil de unge få mer enn bare god faglig undervisning. De vil også få anledning til å finne mening med sitt liv. Han mener at de offentlige videregående skoler er for ensidig opptatt av det rasjonelle, mens på dette gymnaset vil både det faglige, det spirituelle og det kulturelle bli lagt vekt på.

Men gymnaset er ikke bare for elever med katolsk tro: - Skolen er åpen for alle med skolerett, og jeg håper at mange med religiøs undring vil søke og finne noe på vår skole. At skolen er katolsk betyr at den er åpen og inkluderende. Og samtidig håper jeg at mange katolikker vil finne veien til oss. Allerede nå har ca halvparten av St Pauls skoles 10. klassinger sagt at de vil søke på det nye gymnaset.

-Hva er forskjellen fra de offentlige videregående skoler?
-Hovedforskjellene er menneskesynet, kunnskapssynet og den atmosfæren skolen skal ha. På St. Paul gymnas er alle nødt til å delta i skolens religiøse liv, i det minste som et kulturelt prosjekt. Dette innebærer

Gjermund Høgh orienterte om gymnaset på møte i Katolsk Forum 6. september.

minimum to uketimer kristendomskunnskap, også i første (Vg1) og andre klasse (Vg2). Det blir liturgisk liv i åpningen av dagen og en bruk av kirken som ikke lenger finnes i offentlig skole, for eksempel skolemesser én gang i uken. De som ønsker det, kan også få et religiøst tilbud oftere. Vi legger opp til at kirken på Florida kan brukes av skolens elever hver dag, det kan være morgenandakter eller messe etter skoletid.

Når St. Paul gymnas starter opp høsten 2012, er det en 30 år gammel tanke som blir realisert. Skolen starter i midlertidige lokaler i Christian Michelsens hus og i skolebrakker. Der er det plass til 50 elever fordelt på to klasser på første trinn (Vg1). Sommeren 2014, når ombyggingen av den gamle katolske sykehusbygningen på Florida er ferdig, er det plass til 270 elever fordelt på ni klasser, tre på hvert trinn.

Lærere til de to første klassene er allerede klare: - Vi har gjort avtale med *Forts. s. 12*

F.v. Roystan, Kimberly, Teresa, Ines, Thu, og Anne Lise søker på St Paul gymnas over jul.

St. Paul-elever skal søke

Thu, bosted: Fyllingsdalen
-Jeg skal søke fordi det blir få elever på St. Paul gymnas, og da får lærerne tid til enkeltelever. Jeg synes også det er fint å være med på noe nytt, og utforme skolen som vi går på. Her tror jeg også at våre meninger kommer fram.

Anne Lise, bosted: Melkeplassen
-Jeg søker fordi jeg tror det blir et godt miljø på skolen. Her på St. Paul grunnskole er det lite mobbing og jeg håper at miljøet blir like godt på gymnaset som her. Hvis du sliter, kan du også få mer hjelp på dette gymnaset, jeg tror lærerne fokuserer mer på deg når det er færre elever.

Teresa, bosted: Fana
-Jeg vil gjerne ha en utdanning, og jeg er opptatt av fag og at lærerne er gode og kan fagene. Derfor kommer St. Paul gymnas inn som et av de øverste valgene når jeg søker. Men det blir trolig musikklinjen på Langhaugen som blir førstevalget siden jeg spiller både piano og orgel.

Ines, bosted: Laksevåg
-Jeg synes fagene er det viktigste, selv om miljøet bør være godt. Jeg er spesielt interessert i de klassiske fagene, og i språk som spansk og fransk. Latin kan jeg også tenke meg, og dette faget passer godt inn fordi skolen er knyttet til den katolske kirken.

Kimberly, bosted: Fyllingsdalen
-For meg blir St. Paul gymnas førstevalget. Det virker gøy å være med på noe helt nytt. Jeg har også vært med på noen forberedelsesmøter, og har møtt noen av lærerne. Både Dag Olav Larsen og Petter Gjessing kjenner jeg fra før, og de er bra lærere, noe som er viktig for meg.

Roystan, Fyllingsdalen
Jeg søker fordi jeg kjenner noen av lærerne på gymnaset fra St. Paul skole, og lærerne er viktige for meg. Jeg tror skolen vil være et godt grunnlag for videre studier – som medisin og fysikk. En del av vennene mine skal også søke. Jeg har vært med i en planleggingsgruppe, og jeg synes det er interessant å være med å forme skolen.

På vei mot et høyere mål: *Forts. fra s. 10*
en del av lærerne på St. Paul skole i Nygårdsgaten og lærere på andre videregående skoler i Bergen. Vi har også kontakt med flere andre. Men vi er interessert i å komme i kontakt med flere lærere med formell kvalifisert utdanning, særlig i realfag, som vi har undervekt av.
Høgh forteller at lærene som underviser i alle de sentrale fagene, som norsk og matematikk, har lektorkompetanse. Derfor er gymnaset godt rustet til å legge grunnen for elevenes videre utdanning. Dom Lukas er tilsatt som skoleprest, og skal ha sitt kontor på skolens område. Han arbeider nå også med å få formell kompetanse for undervisning i tysk.
Der er også kontakt med fylkeskommunen om et eget tilbud for elever med særskilte behov.

Det nye katolske gymnaset er åpen for elever fra hele landet. Foreløpig har man ikke kunnet gi slike søkere tilbud om å bo på et internat i Bergen.
- Vi vet ennå ikke hvordan vi skal tilfredsstille dette ønsket i nær fremtid, det er en utfordring å finne en løsning på dette, sier Høgh. Han er svært interessert å komme i kontakt med folk i menigheten som har en ledig hybel eller som kan tenke seg å ta en elev inn i familien for ett eller flere år.

Ombyggingskostnadene for sykehuset er beregnet til 50 millioner kroner. Høgh fremhever at ombyggingen av sykehuset til skole er stor og viktig:
- Finansieringen er i hovedsak under kontroll, primært gjennom låneopptak. Men vi trenger penger bl.a. til oppussing av kirken og prestekontoret.
Gjermund Høgh oppfordrer alle til å bidra til at all oppussingen kan realiseres. Penger kan sendes Oslo Katolske Bispedømme på konto 3000.23.98393, merket 'Gymnas', eller kan overføres gjennom givertjenesten på Internett: http://www.katolsk.no/organisasjon/norge/gaver. Velg prosjekt "Katolsk gymnas i Bergen". Gaver gjennom givertjenesten kan gi skattefradrag.
-Vi er også takknemlige for de som kan gi andre former for bidrag. Alle gaver vil bidra til et bedre katolsk gymnas.

Prosjektet er en viktig satsning for bispedømmet og sterkt ønsket av biskop Bernt Eidsvig, som jo også stod sentralt som sogneprest da dagens skoleanlegg ble reist. Ved opprettelsen er gymnaset en del av St. Paul skole og underlagt samme skolestyre, som har oppnevnt en styringsgruppe med Tore Ludvig Olsen som leder. Når gymnaset er fullt utbygd, vil det vurderes å splitte skolene i to institusjoner.
I forberedelsene er det engasjert flere, både i forhold til pedagogisk planlegging, markedsføring, tekniske forhold og finansiering. Alt nå er inspektør på St. Paul skole Petter Gjessing og lærer Dag Olav Larsen frigjort en dag i uken for å forberede gymnaset. Norconsult er engasjert som tekniske rådgivere og arkitekter for ombygningene.

Høgh håper at menigheten setter pris på initiativet og vil stå bak skoleprosjektet.
– Dette er den sterkeste lansering av et katolsk tiltak rettet mot offentligheten siden søstrene bygde sykehus for 100 år siden, mener han. Nå håper prosjektleder Gjermund Høgh, som i høst har kontor på Marias Minde, både på gaver og forbønn.

Internettadressen for St. Paul gymnas er www.stpaulgymnas.no og epostadressen gymnas@stpaul.no.

Kari Berle Nilsen

Hvem er så «katolikken» i Norge i dag

Hvem er vi – katolikker i Norge som kommer fra alle verdens kanter – og fra landet mellom fjord og fjell. På den ene siden bor vi alle i Norge, men samtidig bruker vi våre nasjonale adjektiver. Vi snakker om norsk, spansk, eller vietnamesisk messe uten å reflektere over at dette er absurd. Messen er jo ikke "norsk" – den er "på norsk". Men denne kortslutningen er symptomatisk. Våre diverse bakgrunner er sterkere enn det allment katolske. Dette er forståelig, men samtidig forsterker det skillene oss imellom. Har vi et valg? Kan vi kalle oss norske katolikker når vi snakker et mangfold av verdens språk og når vi oftest snakker norsk med en fremmed aksent, og i beste fall bare føler oss "delvis norsk"?

I sin tid skiftet UNKF – Unge norske katolikkers forbund – navn til NUK – Norges Unge katolikker. Kanskje bør man tenke på samme måten? Det er ikke mulig å få et entydig svar for alle men la oss reflektere over dette spørsmålet – er det mulig å være ikke-norsk "norsk" katolikk?

Etter en mannsalder i Norge er en innvandrer fremdeles en innvandrer. Sånn blir vi omtalt i den offisielle statistikken og sånn føler vi ofte selv. Dette gjelder også i kirken. Selv om man snakker godt norsk, fungerer utmerket på sin arbeidsplass og velger å lese "Dag og tid" på sofaen. Ofte er det slik at integrering på arbeidsplassen er lettere, fordi dette gjelder den offentlige sfæren. Vi er nødt til å snakke norsk med våre over- og underordnede for å utføre våre arbeidsoppgaver. Og det er hyggelig å delta i de sosiale aktivitetene, som felles fjelltur eller julebord. Men vi kan bevare vår egen verden hjemme. Og i den digitale verden kan vi faktisk flytte oss til hjemlandet når vi stenger døren – vi er "globale" her i Bergen, men samtidig i Chile, Polen eller på Filippinene. Hjemmet er vår privatsfære, og det er opp til oss om vi åpner døren for den norske naboen. Våre relasjoner med Gud er enda mer private, til og med intime. Selv om Han forstår alle språk er det på morsmålet vi ber til Ham. Og det er ikke lett å endre det. Selv om vi deltar i messen på norsk.

Vår fellesskap i kirken er en blanding av det private og det offentlige – vi samles i kirken og når vi kommer til Høymesse på norsk, så ber vi høyt på norsk. Samtidig foretrekker noen å be i alle fall deler av den Eukaristiske bønnen på sitt eget språk, og føler at skriftemålet på fremmedspråk rett og slett går ikke. Det musikalske uttrykket i høymessen er preget av det "norske" og vi er blitt vant til Petter Dass-salmene, men vi trenger også Guds ord og barndomssanger på vårt eget språk.

Så hvordan skal man definere en norsk katolikk? Er det han hvis oldemor kom fra Tyskland? Eller hun som konverterte for to år siden? Er det hun som søker norske katolske røtter i middelalderen, eller han som er skeptisk til rosenkransbønn? Eller er det mine egne barnebarn?

En løsning kan kanskje være å omgå definisjonsutfordringene rundt det "norske" ved å definere oss alle som katolikker i Norge. Så er det opp til hver og en av oss å ta vår plass og sammen bygge vår kirke.

Ewa Bivand

Evige løfter i Klosterneuburg

På festen for den hellige Augustinus, den 28. august i år, kunne Dom Aegidius, som i St. Paul menighet og Bergen er bedre kjent under sitt sivile navn Tomasz Woznikowski, avlegge sine høytidelige, evige, ordensløfter i Stift Klosterneuburg i Østerrike. Familie og venner fra Bergen var til stede ved den høytidelige feiringen.

Dom Aegidius ble født den 1. januar 1970 i Mikolow i Polen men hadde sin skolegang i Bergen. Han trådte inn hos augustinerkorherrene i Klosterneuburg i august 2007. For tre år siden avla han midlertidige løfter og nå altså har han bundet seg til augustinerkorherrene for hele livet. Han er midtveis i sitt teologistudium som han tar ved den teologiske høyskolen ved cistercienserklosteret Heiligenkreuz utenfor Wien.

Medbrødrene og menigheten i Bergen gratulerer hjerteligst.

Dom Benedict viet til prest

Som de fleste allerede vil ha lagt merke til, er vår diakon i det siste halve året, Dom Benedict, nå blitt viet til prest. Det skjedde i Klosterkirken i Stift Klosterneuburg den 29. september i år, på Mikkelsmessedagen, som er Dom Benedicts sivile navnedag; han heter Michael Maria Riede, og har fått Benedict som klosternavn.

Det var vår biskop, Bernt Eidsvig, også han korherre fra Klosterneuburg, som feiret den høytidelige ordinasjonsmessen og meddelte prestevielsens sakrament. En hel gruppe fra St. Paul menighet hadde funnet veien til Klosterneuburg for å være med å feire denne begivenheten.

Søndagen etter feiret Dom Benedict sin første hellige messe i Stiftskirken. Senere har han feiret flere såkalte "førstemesser" i menigheter i Klosterneuburg og Wien og i sin hjemby, Gotha, i Thüringen i Tyskland.

Søndag den 30. oktober kunne han feire sin første messe i St. Paul kirke. Dom Benedict skal nå være kapellan i Vår menighet i mange år fremover, håper vi. Han vil særlig få oppgaver innenfor barne- og ungdomsarbeidet, studentsjelesorgen og katekesen, men han vil også være vanlig kapellan i menigheten, tilgjengelig for alle.

Vi ønsker hjertelig velkommen og Guds velsignelse for det fremtidige virke i St. Paul menighet.

Solstrands Begravelsesbyrå as

Vi ønsker å bidra
til en verdig gravferd

Døgnvakt

55 55 16 16

Velkommen til Solstrands Begravelsesbyrå

Solstrands begravelsesbyrå hjelper deg med alle de vanskelige gjøremål som dukker opp i forbindelse med gravferden. I den vanskelige tiden når en av ens nærmeste er gått bort, velger de fleste å overlate de nødvendige gjøremål til begravelsesbyrået. Vi ordner alt papirarbeid, transporter, blomster, musikk, sanger og dødsannonser. Vi sørger også for at de aktuelle støtteordningene kommer til anvendelse.

Hermann Foss gate 11, 5007 Bergen
Telefon: 55 55 16 16
Telefaks: 55 31 48 27

Avd. Laksevåg:
Damsgårdsveien 210
Telefon: 55 34 35 90

E-post: post@solstrands.no
www.solstrands.no

Biskop Bernt Eidsvig og Dom Benedict foran høyalteret i klosterkirken i Klosterneuburg etter at Dom Benedict ble presteviet 29. september. Nå er han kapellan i vår menighet.

Over: F.v. Dom Alois, Dom Aegidius og Dom Albert etter at de evige løfter var avlagt. Bildet til høyre: Dom Aegidius på vei opp i koret i klosterkirken i Klosterneuburg for å avlegge løftene.

JULEMESSER I ST. PAUL MENIGHET

Lørdag, 24/12, **Julaften**
15.00 Familiemesse
17.00 Vietnamesisk messe
18.00 Messe på Marias Minde
21.00 Polsk messe
23.00 Midnattsmesse i St. Paul kirke

Søndag, 25/12, **1. juledag**
Ingen messe kl. 9.
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse
13.00 Tamilsk messe
15.00 Polsk messe
16.15 Vietnamesisk messe
18.00 Engelsk messe

Mandag, 26/12, **St. Stefanus**
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Norsk messe
13.00 Vietnamesisk messe
19.00 Tamilsk messe

Tirsdag, 27/12, **St. Johannes Evangelist**
09.00 Messe på Marias Minde
19.00 Messe

Fredag, 30.12, **Den Hellige Families Fest**
09.00 Messe på Marias Minde
19.00 Messe

Lørdag, 31/12, **Nyttårsaften**
09.00 Messe på Marias Minde
18.00 Tamilsk takkemesse for det gamle år og tilbedelse

Søndag, 1/1 2012 **Nyttårsdag/ Maria, Guds mor**
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse
13.00 Vietnamesisk messe
15.00 Polsk messe
16.15 Tamilsk messe
18.00 Engelsk messe

Mandag, 2/1 2012
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Eldremesse
18.00 Tilbedelse
19.00 Tamilsk messe

Søndag, 8/1 2012 **Epifani/Hellig tre kongers dag**
9.00 Norsk messe
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse
13.00 Vietnamesisk messe
15.00 Polsk messe
16.15 Fransk messe
18.00 Engelsk messe
19.30 Polsk messe

Alle messene er i St. Paul kirke hvis ikke det står noe annet.

Hva er julens opprinnelse?

Sol Invictus var en romersk feiring av den seirende sol som ble tvangsinnført i Romerriket sent i det tredje århundret ETTER Kristus, mulig som en del av keiserkulten. Som tvangsinnført kult ble den upopulær blant romere flest, men makta rår som det heter, og feiringen ble til slutt, etter å ha flyttet litt rundt på den romerske kalenderen, lagt til den 25. desember. Altså helt motsatt av den moderne, norske bekjennelsesateistiske mytologien om julefeiringen som en opprinnelig hedensk feiring. Dessuten et pregnant eksempel på at den kristne feiringen av Kristi fødsel påvirket/inspirerte, opprettelsen av en hedensk kult!

Nå er det heller ikke slik at de kristne rundt Middelhavet for 2000 år siden tok så veldig mye hensyn til mulig kultisk praksis i Ultima Thule når de anla fødselsfeiringen til den 25. des. Datoen har heller ikke noe å gjøre med at man trodde at Jesus ble født midtvinters og på denne datoen. Det er en ren kirkelig forordning for å få høytidene til å passe sammen. Maria Bebudelse, altså Kristi unnfangelse, feires den 25. mars – fødselsfeiringen, Kristmessen, følger logisk 9 mnd. senere. De kristne feiringene av begivenheter i Jesu liv og historie festet seg forbløffende raskt. Den mest "hedenske" kulturpåvirkningen i den kristne kirke er nok den militære presisjonen og tjenesteveien de tok fra oppbyggingen av den romerske hær, og altså ikke fra hedenske kultpraksiser.

Den hardnakkede holdbarheten i myten om julen som en opprinnelig hedensk feiring, og terskingen på at ordet jul/jol/yule muligens er et førkristent germansk ord, og en mengde babbel om blot og vintersolverv, overser det faktum at kristendommen oppsto i Middelhavskulturen, og ikke i Norge. Kristmessen, som man også sier på norsk, er importert, fiks ferdig med innhold og dato og alt, og hadde allerede flere hundre års historie bak seg da den kom til Norge. At det har vært norrøn hedensk kultisk praksis også vinterstid har ingen betydning. Myten overser det faktum at uansett når på året man hadde lagt Kristmessen, så hadde den lagt seg over, eller "kollidert" med perioder for hedenske kultpraksiser.

Anne-Britt Høibye

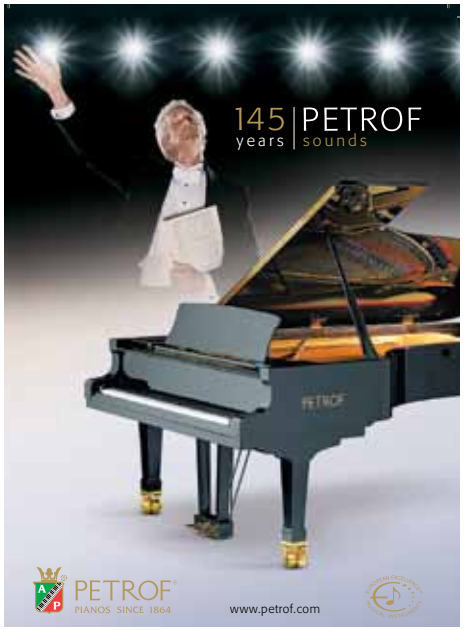

Vi takker for leveringen, - og gratulerer St. Paul kirke med nytt Petrof piano!

Bergen Pianoforretning AS

Jon Smørsgate 7 - Bergen

Nicoline takker for seg

Ved årskiftet legges Nicoline Åpen Barnehage ned, etter nesten 12 års drift.

Barnehagen ble til etter et initiativ fra Caritas og personer i St. Paul menighet, som var opptatt av at barn i og utenfor menigheten skulle få en trygg og god møteplass. På denne tiden var det stor mangel på barnehageplasser i Bergen, og mange barn sto i barnehagekø gjennom hele førskolealderen sin. Det var flere ildsjeler med på planleggig og gjennomføring av oppstarten, blant dem Gerd Wicklund Hansen, som bidro både med sin formidable kompetanse fra barnehagesektoren og med lekemateriell og bildebøker.

Åpen barnehage var ment som en møteplass, der barn kunne komme i følge med en voksen omsorgsperson, og der de skulle møte et godt lekemiljø og solid pedagogisk arbeid. Spesielt hadde initiativtakerne minoritetsfamilier i tankene; og de håpet på å få til en barnehage der både styrking av morsmålet og å få øve seg på norsk skulle stå i sentrum.

Nina Eknes var den første styreren, og Anneline Mellin-Olsen overtok i år 2000. De siste to årene har Karin Mindaas ledet barnehagen. Nicoline har også hatt flere dyktige assistenter og frivillige blant sine medarbeidere. Det har hele tiden vært viktig å knytte til seg folk med god språkkompetanse, og blant barnehagens med-arbeidere har det bl.a. vært snakket tamilsk, spansk og polsk.

Den aller første tiden var det relativt få barn som besøkte barnehagen, og blant dem var det ikke mange minoritetsspråklige. Med målrettet planlegging og informasjon oversatt til mange språk kom både en økning av barnetall, og en høyere andel minoritetsspråklige brukere. I årene 2004-2006 kom det daglige barnetallet opp i mot 40 barn, hvorav et flertall hadde et annet morsmål enn norsk. Nicoline ble kjent for sitt arbeid med språk og inkludering, og vårt personale ble invitert til Høyskolen i Bergen og til andre barnehager for å forelle om hvordan vi jobbet.

Vi drev en katolsk barnehage, med kirkebesøk, samlingsstunder med kristne sanger og tema, og hyppige besøk av prester og søstre. Samtidig hadde vi mange muslimer, hinduer (og norske ateister!) blant familiene som kom til barnehagen.

I barnehagen fant barn venner. Og de voksne, enten det var mamma, pappa, bestemor eller en au pair fra Ukraina, fikk et sted å knytte nettverk, få kontakter, kunne avtale med hverandre å støtte og hjelpe hverandre. Nicoline har alltid vært et møtested, og et forum for læring, vekst og empowerment. Vi har kunnet hjelpe med alt fra å bestille tannlegetime, skaffe tolk og å søke barnhageplass, tips til hvor en kan kjøpe billige brukte barneklær, og noen ganger med veiledning til opprådde foreldre.

Vi hadde helt sikkert Bergens mest internasjonale kjøkken midt på 2000-tallet. Menyen ble planlagt i fellesskap mellom personale, frivillige, voksne og barn, og maten ble laget i fellesskap på det store kjøkkenet i Krypten. Vi laget etiopisk aleecha, sør-amerikanske arepas, tamilsk biriyani, filippinske vårruller, pasta, grønnsakslapskaus og bergensk fiskesuppe. Vi var nøye med at maten skulle kunne spises av alle, den kunne altså for eksempel ikke inneholde storfe eller grisekjøtt.

Men når store og små samlet seg rundt kjøkkenbordet for å dele opp grønnsaker eller klappe ut arepas, oppsto det gyldne øyeblikk. Der i det varme kjøkkenet, omgitt av dufter, farger og smaker, smakte vi også på hverandres språk, og utforsket begreper og ord ; søtt, surt og salt, mel, olje, gulrot, potet, fisk, kokebanan, løk og honning.

Selvfølgelig var det dager med frustrasjon og tårer, men først og fremst husker vi som har vært så heldig å få arbeide i Nicoline de gode dagene; når barna lekte, var kreative, når noen som har hatt det vanskelig så lysere på hverdagene fordi de hadde fått sted å gå til, og gledet seg til det. Dager med lyder, lukter, farger, mangfold!

En liten afrikansk jente sto og holdt meg i hånden i heisen på St. Paul en dag.

- Anneline, hvordan ser Gud ut? spurte hun meg.

- Gud ser ut som deg, sa jeg. - Han har jo skapt deg i sitt bilde!

- Neeei, sa den lille jenten. Det der trodde hun ikke noe på.

- Gud ser ut som meg, sa vaktmester Poolo, som sto der i heisen med oss. Og den lille jenten så opp på Poolo og nikket:
- Ja, det trodde hun nok.

Barnehagen ble også på sitt beste et møtested mellom mennesker og Gud.

En populær aktivitet i Åpen Barnehage var dramalek: virtuelle reiser til fjerne himmelstrøk. En av de mest spennende reisene gjorde vi etter at en 5 år gammel gutt sa:

«I grunnen har jeg alltid lurt på hvordan det er på månen...»

Og universet åpnet seg for oss! Vi brukte flere dager på forberedelsene, leste om måneferder, så film, slo opp i bøker, laget månelandskap i barnehagen og modeller av solsystemet i pappmaché, satte oss inn i problematikk rundt surstofftilgang og vektløshet. For å illustrere vektløshet hengte vi

opp leker, kaffekopper og andre løse gjenstander i strikk fra taket.

Nå går det altså mot slutten. Bergen har fått full barnehagedekning, lavt besøkstall og mindre kommunale bevilgninger gjør at det blir kroken på døren til jul. Det er trist, og de som i høst har brukt barnehagen flittig kommer til å savne den. For oss som har vært så heldig å få jobbe i Nicoline er det bare en ting å si til foreldre, søsken, tanter, onkler, besteforeldre, dagmammaer, au pairer; og aller mest til barna - for alt dere har delt med oss i disse årene: TAKK!

Anneline Mellin-Olsen

To St. Pauls Catholic Church

We, guests in Norway, residents of Jerusalem, staying in Bergen for half a year for academic research, were pleasantly surprised by the possibility of attending the open kindergarten under the auspices of St. Paul Catholic church. Its friendly international atmosphere, spacious heated rooms, and most importantly, the warmth and the kindness of its personnel, all helped us very much in adapting to living in a foreign country.

01.06. 2011, The Rabinovich family
Uri, Julia, Michael and Naomi

Frans av Assisi: ”Ydmyk” reformator

Takket være pilgrimsferden, (organisert av dom Alois), har jeg fått et helt annet perspektiv på Frans. Hovedgevinst ved turen! Jeg forsto endelig hvilken redningsmann han var for Kirken, en indre reformator. Ikke som Luther, en elefant i porselenbutikken i sammenligning. Evolusjon innefra fremfor revolusjon utenfra. Pilgrimsturen ga meg samtidig en ny dimensjon, et utvidet begrepsinnhold, når det gjelder begrepet ydmykhet! Frans' ydmykhet var av en ny militant, målrettet og marsjerende type. Men all denne dynamikken var skjult under en kappe av ydmykhet. For hans ydmyke handlinger var strategiske, og hadde til mål å oppnå helt bestemte ting. Og målene oppnådde han også. Etter
natten i grisehuset gikk paven med på alt han ba om.
Før var Frans for meg en snill gubbe, som talte og sang sanger til dyr og forskjellige 'brødre' og 'søstre' (som vind, vann, jord, osv). Han ville ikke være til byrde for noen, han ville elske alt og alle i Guds skaperverk, uttrykt gjennom såkalte 'ydmyke' handlinger. Men det ble en radikal endring i mitt syn, grunnet disse to nyoppdagede forhold: hans reformatorrolle og hans for meg nye type ydmykhet, som hadde skjulte kanter av sylskarp piggtråd. Det er fire av hans handlinger jeg tenker på her:
- Tilbakelevering av klær til faren, symbolsk handling, som uttrykte totalbrudd med far og familie. Men samtidig viste han i handling, at den eneste far han hadde og hørte til, var den himmelske.
- Unødvendig nitid oppfølging av pavens ordre om å legge seg i grisehuset som losji for natten.
- Nekte å bli formell leder for sin flokk og derved si nei til en karriere i Kirken.
- Hoppe ned i rosehagen full med torner. For å straffe seg selv? Fikk tusener av sår. Uforståelig.

Klær i retur. Denne handling var et sterkt svar på farens uforskammede utspill. Tilsynelatende en ydmyk sak for Frans: å gi fra seg til og med klærne han gikk i, ydmyke seg selv offentlig på denne måten, samt å gi avkall på arv og velstand. Mon tro om ikke denne handling samtidig var kanskje en ”dra til pepperlandet far!” Ydmykhet med kanter av 'barbed wire'?

Hotell grisehuset. Paven nektet ham audiens og nattlosji og henviste ham til grisehuset for natten. Frans' reaksjon var en svært overbevisende demonstrasjon. Han fulgte pavens befaling til punkt og prikke, fulgte de åpenbart idiotiske elementer i befalingen han ikke trengte gjøre. Men han gjorde det, og dermed satte han selveste paven i gapestokken, et sted som må ha vært mye værre for paven å være i, enn grisehuset var for Frans. Alt dette under utseende av galopperende ydmykhet. 'Barbed wire' igjen!

Nekte å bli formell leder. Her viste Frans igjen sin intelligens under ydmykhetens glans. Han visste kanskje at han ikke var god nok organisator, at han på denne måten slapp ubehagelige styringsdetaljer. Han kunne derved konsentrere seg fullt om det åndelige, og om å reformere Kirken. Han viste samtidig ved et slikt skritt at han ikke ønsket å bygge seg en karriere, (ønsket ikke å bli pave), en karrierelinje for geistlige som var det normale i hans tid. Ved å frasi seg slikt, tapte han egentlig ingenting. Han var fremdeles sin flokks åndelige leder (fri ”konsulentstilling”?), noe som han ville være, og ikke bekle ”direktørstillingen” som abbed. ”Ydmykhet” som ga ham handlekraft.

Rosehagen-episoden er vanskelig å tolke. Denne episoden var sikkert dyp og ekte ydmykhet fra Frans side, ikke bare strategi. Her gjetter jeg at han var plaget (som så mange av oss) av sin syndighet, og var kanskje skrekkslagen for å oppleve å komme stadig nærmere til en fullkommen Gud. Kontrasten til sin egen ufullkommenhet må ha vært knusende. Kanske han ville straffe seg og sitt 'hovmod' (slik han kanskje oppfattet sitt gudsforhold).”Hvem er jeg som tør gjøre dette?” - kunne han ha tenkt. Og Gud må ha sett hans problem, og ga ham bekreftelse på at alt var i orden, da Frans fikk sin store fremovervirkende absolusjon. Gud kunne gjøre dette uten risiko: Han kjennte Frans inntil margen, kunne se inn i fremtiden og se at Frans ikke ville finne på noe tull. Men Frans egen overdrevne følelse av uverdighet (et satans verk, som prøver å hamre en kile mellom oss og Gud) har sikkert plaget Frans helt frem til slutten. Det er da han fikk sine 'stigmata' som ytterligere bevis for Guds kjærlighet og akseptanse av ham.

Uten Frans hadde vi kanskje ikke hatt den katolske Kirke vi har i dag. Det er han som naturlig peker seg ut som skytshelgen for de økumeniske anstrengelser. Frans har også lært oss nye sider ved ydmykhet, positive sider. Kanskje det er hans type ydmykhet som er den sanne og ekte ydmykhet?

Gábor Szilvay

Livets Gang

Døpte
Abisha Roy
Embla Ovidia Dyrkolbotn-Brown
Mariel Tuong Vy Nguyen
Truong An Tran Dang
Samantha Arcayan Korneliussen
Ksenia Ella Lim Arntsen
Lucas Dreierstad Ruud
Poovija Anu Jennifer Pushparajah
Dan-Anton Chau Do
Markus Hoang Hiep Nguyen
Antoni Sebastian Kujawa
Niklas Zagozdzinski
Leo David Norheim
Kevin Gerong Wiberg
Kenny Nguyen
Tautvydas Adomas Kupsys
Maja Selena Lopez Rasmussen
Sandra Vu
Gabriel Alexander Cepeda-Vestly
Nathalie Diaz Tellnes
Sambor Olav Nowak
Elias Duy Ngoc Nguyen
Maja Eva Pietrzak
Maya Gabrielle Lawan Folkestad
Isabella Diaz Aarset
Mathias Garshol Munera
Jewel Nicole Ranguindin Dato
Felix Gabriel Cisternas
Peter Omosetale Odijie
Chidera Quincy Brayan Ezeh
Natalia Dominika Bogucka
Cloe Marine Simmenes

Døde
Gerd Thyra Fosli
Sr Pauline van Schie
Elfride Johanne Eldal
Sr Lillian Karlsen
Mike Tuzagi
Arne Knag
Maria Soledad Araneda C

Vigsel
Mariyathas Sebastian Croos og Jakkulunselvi Antonypillai
Thi Thu Thuy Nguyen og Vu Quoc Tam

Valfart til Selja

Sett av helgen 6.-8. juli 2012 allerede nå, og bli med på katolsk valfart til Selja, Norges eldste pilegrimsmål.

Det blir katolsk messe på øya Selja i regi av St. Paul menighet enten lørdag kveld 7. juli eller søndag 8. juli klokken 13.00. Katolikker fra hele landet blir invitert til å bli med. Følg med på St. Paul-bloggen: stpaulbergen.blogspot.com (klikk på Pilegrim i høyremargen).

Seljumannamesse
Den hellige Sunnivas minnedag er 8. juli, og hvert år arrangerer de lokale lutherske menighetene Seljumannamesse på Selja rundt disse tider (www.seljumannamesse.no). Kommunen og de lokale menighetene har etterspurt et sterkt katolsk nærvær, og de ønsker Den katolske kirke hjertelig velkommen til å feire Seljumannamesse på katolsk vis helgen 6.-8. juli 2012.

Hellig øy
Selja, «den heilage øya», ligger i Nordfjord og er stedet der Kirken i Norge ble født. Hulen der St. Sunniva og Norges første martyrer ble funnet er også Norges eldste kirketak. Vi vet at Olav den hellige knelte i bønn her i 1015, både i kirken og i hulen. Et av Norges første kloster, et benediktinerkloster. Selja var dessuten bispesete for Vestlandet i hundre år, fra 1068 til 1170. Stedet er fortsatt et troens kraftsentrum i Norge og et helt spesielt sted. Selv ikke-troende som besøker klosterruinene og Sunnivahulen fornemmer stedets hellighet.

Praktisk reiseinfo
Selje kommune ligger på kysten av Nordfjord, helt ut mot Stadhavet. Det tar om lag seks timer å kjøre med bil fra Bergen til Selja. Den mest komfortable reisemåten er med båt. Selje har daglig ekspressbåtsamband med Bergen, og turen tar fem timer. Det er korrespondanse flere ganger daglig med ekspressbusser fra Bergen.

Overnatting
På nettsiden selje.kommune.no kan du klikke på «Opplev Selje» i høyremargen. Her finner du mer informasjon om Selje og overnattingsmulighetene. Det går an å overnatte i alt fra hytter og leiligheter til hotell og campingsteder. NB: Husk å være tidlig ute med å bestille overnatting. Seljuamannamesse er høysesong for overnattingsstedene i Selje, og det blir fort fullt.

---

caritas i Bergen

Norskundervisning. I slutten av oktober 2011 startet en språkhjelp- og språktreningsgruppe i norsk for innvandrere hver søndag kl 16-18 i Birgittakjelleren. Kontaktperson: Klara Wade, klaraaawade@gmail.com

Håndarbeidsklubben møtes hver torsdag kl 17-19 i Birgittakjelleren. Kontaktperson: Kari Berle Nilsen, mobil 993 70 202.

Åpen kirkekaffe arrangeres tirsdager etter kveldsmessen (Unntatt når det er Katolsk Forum). Kontaktperson Øysten Bildt, mobil 465 08 325.

Caritas-lotteriet trekkes i midten av desember. Vi takker alle som har solgt eller kjøpt lodd, og de som har gitt gevinster.

Katekesen 2011-12

Undervisning for første hellige kommunion begynte i september og vi har nå rundt 70 barn påmeldt. Barna mottar sin første Hellige Kommunion lørdag 28. april og søndag 29. april 2012.
Undervisningen for Fermingens Sakrament er også godt i gang med over 140 påmeldte i 9. og 10. klasse. Undervisning for St. Paul skoleelever finner sted på onsdager etter skoletid.
Undervisning for førstekommunion og konfirmanter som ikke går på St Paul skole finner sted på lørdager kl. 11-15. Datoene for resten av året er: 10. desember, 14. januar, 18. februar, 17. mars og 14. april.

KONFIRMANTLEIR for 10.- klassinger: 13.-15. januar 2012 på Sætervika Ungdomssenter ved Samnangerfjorden.

FERMINGSMESSENE vil bli lørdag 12. mai for de som ikke går på St. Paul skole, og søndag 13. mai for St. Paul elever.
Ta kontakt med vikarierende kateket Erik Andvik (tlf. 55 21 59 56, mob. 45 47 60 56) om du har spørsmål om katekese.

I tillegg til disse katekesetilbudene har vi også aktiviteter til andre aldersgrupper:

EVANGELIEFORKLARING
Det er evangelieforklaring/søndagsskole for barn under hver søndagsmesse kl. 11. Barna går ut av kirken like før evangelielesning og kommer tilbake før messens slutt.

TWEENS-GRUPPEN
(tidligere kalt oppfølgingsgruppen)
Dette er for deg som har mottatt din første Hellige Kommunion og som går i 4.-6. klasse. Undervisning/katekese samme lørdag i måneden og samme tidspunkt som 1.kommunionsundervisningen (se over). Vi dramatiserer fortellinger fra Bibelen, lager julespill, synger og spiser sammen. Vi starter dagen med å synge i arenaen sammen med alle de andre som er til katekese den dagen. Så avslutter vi dagen med å feire messe i kirken sammen med alle de andre som er til katekese den dagen. Tweens ledes av Romina Salazar, tlf. 924 17 820.

ST. PAULS UNGDOMSTEATER
Teatergruppen er for deg som går i 7.-10. klasse. Vi møtes i St. Paul menighet én torsdag i måneden for å lage et teaterstykke med sang og musikk. Målet er at vi skal sette opp stykket i kirken til våren. Neste samling er 17. november. Lederne er Eirik Sukke, tlf. 992 27 720 og Sunniva Vang Kristiansen, tlf. 456 18 107.

Erik Andvik

Menighetsfest

Søndag den 29. januar 2012 vil vi feire menighetsfest igjen. Vi har i de senere år valgt å legge denne festen, hvor vi feirer både mangfoldet og enheten i vår menighet, til søndagen som ligger nærmest festen for Paulus omvendelse, den 25. januar. Neste år blir det altså den 29. januar. Vi håper at vi til denne anledningen kan stille opp og avduke statuene av St. Paul og sta. Sunniva, som nå er i ferd med å bli støpt i Polen. Men det er ennå usikkert om de vil ankomme Bergen tidsnok. Vi vil også invitere vår tidligere sogneprest gjennom mange år, p. Michel Beckers, til å være med på festen og ved avdukningen av statuene, som jo i stor grad er blitt finansiert gjennom gaver til hans 60 årsdag for 10 år siden. Når dette leses, vil han ha rundet de 70 (2. desember).
Uansett om statuene blir ferdige eller ikke, vil menighetsfesten finne sted og vi gleder oss til møtet med p. Beckers og med hverandre og håper på stor oppslutning.

Messer og gudstjenester i St. Paul

ST. PAUL KIRKE
Søndag
Kl 09.00 Messe på norsk.
Kl 11.00 Norsk høymesse med kirkekaffe.
Kl 13.00 Forskjellige språk, unntatt 1. søndag i måneden, 2. søndag: vietnamesisk, 3. søndag: spansk, 4. søndag: tamil.
Kl 15.00 Messe på polsk.
Kl 16.30 Messe på fransk (2. søndag i måneden).
Kl 18.00 Messe på engelsk.
Kl 19.30 Messe på polsk.
Kl 13.00 Ingen messe kl 13 i sommer-ferien.
Mandag
Kl 11.00 Messe m/kirkekaffe.
Kl 18.00 Tilbedelse på tamil. (Rosenkrans i oktober og mai. Korsvei i fastetiden.)
Kl 19.00 Messe på tamil
Tirsdag
Kl 18.00 Rosenkransbønn og tilbedelse. (Unntatt juli og august)
Kl 19.00 Norsk messe med Åpen Kirkekaffe i Birgittakjelleren de fleste tirsdager
Onsdag
Kl 18.00 Tilbedelse på vietnamesisk (Rosenkrans i oktober og mai. Korsvei i fastetiden)
Kl 19.00 Messe på vietnamesisk
Torsdag
Kl 19.00 Messe på norsk
Fredag
Kl 10.20 Messe m/St. Paul skole (unntatt skoleferien og ved skolefri)
Kl 19.00 Messe på norsk (1. fredag i måneden: polsk).
Ca. kl 19.40 Sakramentsandakt. (Unntatt juli og august). Anledning til skrifte.
1. fredag i måneden er messen og tilbedelsen på polsk. Det er anledning til skriftemål fra kl18.00.
Lørdag
Kl 18.00 Messe på latin (søndagens messe).
3. lørdag i måneden filippinsk messe kl 18.
Messer for førstekommunionsbarna kl 14.30 og for konfirmantene kl 12.00 kunngjøres i katekeseplanen.
2. lørdag i måneden vietnamesisk messe kl 15.00
Messeplanen legges hver måned ut på menighetens blogg: http://bergen.katolsk.no

Rosenkransbønn
i oktober og mai på fredager kl 18.30, dessuten på tirsdager kl 18.00 hele året unntatt i sommerferien.

Korsveiandakt
i fastetiden på fredager kl 18.30.

Åpen kirke
Kirken er åpen (sidedøren fra kirketunet/skoleplassen) i skoletiden, dvs. hverdager mellom ca. kl 08.30 - 14.00.

Skriftemål
Det er anledning til skriftemål i kirken hver fredag under sakramentstilbedelsen (ca. kl 19.40-20.20), lørdag fra ca. en halv time før aftenmessen, og søndag ca. kl 10.00-10.45 (ta kontakt i sakristiet) og en halv time før engelsk messe. Presten er i skriftestolen i kirken eller i sakristiet. Skriftesamtaler er mulig etter avtale, på prestens kontor.

MARIAS MINDE
Nylandsveien 31, 5038 Bergen. Messetider: Lørdag, søndag, mandag: kl 10.00. Tirsdag- fredag: kl 09.00.

ST. OLAV SENTER
Finne, 5700 Voss. Messe søndag kl 11.00.

SOGN OG FJORDANE
Det feires messe
i Førde -på norsk og polsk,
i Loen på norsk- polsk-russisk-slovakisk,
i Florø på norsk- polsk, tamilsk,
i Nordfjordeid på tamilsk,
i Vangsnes/Vik -på polsk,
i Sogndal på engelsk-norsk,
i Leirvik på polsk
og i Øvre Årdal på polsk.
Messelister for Sogn og Fjordane legges ut på Internett: www.forde.bergenpol.com.
Den faste presten, P. Dariusz Buras, er å treffe på tlf 474 69 946 eller e-post dariusz.buras@katolsk.no.
Adresse: Hafstadvegen 29, 6800 Førde.
Messene i Førde finner sted i Bedehuset, Prestebøen 21, 6800 Førde.

Msza święte sprawowane są:
Førde -w języku polskim i norweskim,
Loen -w języku norweskim, polskim, słowackim, rosyjskim
Florø -w języku tamilskim, polskim, norweskim
Nordfjordeid -w jezyku tamilskim
Vangsnes/Vik -w języku polskim
Sogndal - w języku angielskim i norweskim
Leirvik -w języku polskim
Øvre Årdal - w języku polskim.
Lista Mszy świętych w Sogn og Fjordane umieszczona jest w internecie - www.forde.bergenpol.com
Kontakt z duszpasterzem ks. Dariuszem Burasem: telefon +47 474 69 946, e-mail dariusz.buras@katolsk.no
adres: Hafstadvegen 29, 6800 Førde
Msze święte w Førde odbywają się w domu modlitwy (Bedehus) przy ulicy Prestebøen 21, 6800 Førde.

NASJONALE GRUPPER
Afrikansk kirkegruppe. Pascal Doudou Koria, 998 76 379, 55 28 09 72, doudou_pascal@hotmail.com
Filippinsk kirkegruppe. Virginia Capati, 53 50 06 51, 971 61 309, virginia.capati@yahoo.com
Latinamerikansk kirkegruppe. Rosa Quijada, 55 32 66 46, 964 69 071. Saul Garces, 939 12 552, 55 09 43 59.
Polsk kirkegruppe. Sylwia Sienkiewicz, sylviabergen@hotmail.com
Tamilsk kirkegruppe. Edward Anthonipillai, 55 16 82 51, 986 80 672, edwardantho@hotmail.com
Vietnamesisk kirkegruppe. Nguyen Viet Ha, 958 57 452

ANDRE GRUPPER
Legfransiskanerne. Guro Mette Bagge, 55 95 03 27, 995 71 355.
Karmelgruppen. Gro Inger Rasmussen, 976 56 923. Birgith E. Kalve, 926 10 471.
St. Paul pensjonistgruppe.
Gerd Albrektsen, 55 18 68 05. Edith H. Haugsøen, 55 34 08 19.
St. Paul Caritas. Kenneth Brophy, 971 52 161. Øystein Bildt 465 08 325. Kari Berle Nilsen 993 70 202.

Katolsk Forum
våren 2012

Tirsdag, 17. januar:
"Dåpsopplæring til fromhet - Den gode hyrdes katekese"
v/ Reidun Jofrid Kleppestrand og Sunniva Kristiansen. Begge er tilsluttet St. Paul menighet og har erfaring med katekese for unge.

Tirsdag 14. februar
"Den heilage Sunniva. Vernar for bergensarane og Noregs verje."
v/førsteamanuensis Alf Tore Hommedal

Tirsdag, 13. mars
"Helhetlig menneskelig utvikling - i et katolsk perspektiv."
v/fr. Arnfinn Haram

Tirsdag, 17. april
"Edith Stein, filosof, karmelitt og Europas skytshelgen"
v/forfatter Mette Nygård

Kontaktersoner:
Thor Christian Skavlem (leder), Reidun Jofrid Kleppestrand, Erik Andvik

ST. PAUL
MENIGHET
Nygårdsgaten 3
5015 Bergen
http://bergen.
katolsk.no
Sogneprest:
Dom Alois Brodersen

Nr. 3. Des. 2011
41. årgang
Redaktør:
Kari Berle Nilsen

Ord til ettertanke:
Et barn er oss født,
en sønn er oss gitt.
Herreveldet er lagt på
hans skulder. Jes 9.6

Formgivning:
Kari Berle Nilsen
Trykk: Hurtigtrykk
Opplag ca 6000

Menighetsbladet
kariberl@online.no
Kontonr:
3624.07.60031

Frist for neste nummer:
27. februar 2012

ST. PAUL MENIGHET
Sognekontoret
menighetssekretæren
Tlf. 55 21 59 50, e-post: may.bullwingaard@yahoo.no Mandag, tirsdag, torsdag og fredag kl 10.00 -14.00, onsdag kl 14.00-1800

Sogneprest Dom Alois Arnstein Brodersen Can. Reg. Mobil 482 77 282, e-post: alois.brodersen@katolsk.no

Kapellan P. Edmund Reginald Saveripillai O.M.I. Tlf. 55 21 59 68
Mobil 467 75 340

Kapellan Dom Lukas Lorf-Wollesen Can. Reg. Mobil 976 05 327, e-post: Lukas.Lorf-Wollesen@katolsk.no

Kapellan P. Lukasz Gruchala Tlf. 55 21 59 57
Mobil 990 98 456 e-post Lukasz.Gruchala@katolsk.no

Kapellan P. Tien Dang
Tlf. 55 21 59 65

Kapellan Dariusz Buras (Hafstadvegen 29, 6800 Førde) Tlf. 47 46 99 46, e-post: dariusz.buras@katolsk.no

Pater Aage Hauken O. P. (Finnesvegen 57, 5700 Voss) Tlf.: 56 51 19 64
Mobil: 928 82 029

Diakon Gunnar Wicklund-Hansen
Tlf. kontor 55 21 59 55
Priv. 55 96 13 24

Diakon Henrik von Achen
Tlf. arb. 55 58 31 20
Priv. 55 16 27 38

Diakon Dom Benedict Michael Maria Riede
Tlf 488 68 243

Kateket Ragnhild Aadland Høen
Tlf. 55 21 59 56
Mobil 988 50 488

Kantor Amund Dahlen
Mobil 922 37 635

Sakristan Vu Thi Lac,
Tlf. 55 16 67 56

Vaktmester Paul Nguyen
Tlf. 55 21 59 52
Mobil 909 82 092

Fransiskus Xaverius-søstrene Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60

Missionaries of Charity Mor Teresa-søstrene
Tlf. 55 21 59 70

St. Paul skole
Tlf. 55 21 59 00

Menighetsrådet

Øyvind Andersen, leder
Mobil 908 71 289
Eugene Sebastian, nestleder
Willem von Erpecom, sekretær
Virginia Capati
Anne Kirsten Eek-Larsen
Pascal Dodou Koria
Miguel Quesada
Zuzanna Wojakiewicz
1. vararepr: Kari Berle
2. vararepr:
Nguyen Viet Ha

Pastoralrådet

Andreas Christiansen, representant
Britt Haver, vararepr.

Retrett på St. Paul skole

Tidlig i høstsemesteret hadde St Paul skole besøk av sr. Barbara fra England. Hun holdt en dags retrett for hvert av de tre trinnene på ungdomsskolen, samt skolens lærere. Tilbakemeldingene var overveldende positive:

- Var utrolig koselig og følte jeg kom nærmere Gud. - Retretten fikk meg til å tenke over ting… Det var en sterk opplevelse. - Retretten var kul. - Retretten var kjempebra og avslappende der jeg fikk tid til å tenke på meg selv og mine handlinger. - Det var lærerikt, litt kjedelig noen ganger, med uansett gøy. - Det var gøy og nytt. - Fin avveksling fra hverdagen".

Kommentarene forteller hvordan 10. klasse konfirmanter opplevde å ha en fullstendig annerledes dag på skolen – en stille dag som begynte med en liten myldreoppgave, der vanlig prating var tillatt, og som endte med hele gruppen på nesten 50 elever liggende på gulvet i guidet meditasjon, der de skulle komme i kontakt med sine dype ønsker og drømmer for fremtiden. Dette fikk hver elev, fortsatt i fullstendig stillhet, male på et lite stykke tøy, som senere ble montert sammen til et veggteppe. Alle disse fargerike drømmene ble så løftet frem for Gud i avslutningsmessen fredag.

Elevene brukte ord som koselig, gøy, lærerikt, utrolig bra, nytt, nyttig, spennende, avslappende… og slitsomt, om denne dagen, og våre eventuelle fordommer om at ungdom trives best med lyd og aktivitet, ble ettertrykkelig tilbakevist. Retretten er et sterkt vitnesbyrd om at vi trygt kan presentere også denne perlen fra Kirkens mangfoldige skattkammer for de unge.

Kirken har i over 2000 år tatt vare på en tradisjon som bygger på Kristi eksempel

Kul retrett på St. Paul skole.

ved å dra ut til et stille stede for å be. - Ivaretatt i en mer rendyrket form hos ørkenfedre og kontemplative ordener, og trykket til brystet av stadig flere "vanlige" mennesker, ettersom samfunnets tempo og støy blir stadig mer påtrengende. Vi ser nå at det ikke bare er mulig, men at det oppleves som godt og riktig også for tenåringer å få anledning til denne typen "aktivitet".

St. Paul skole er den første katolske skolen i Norge som har prøvet ut retrett på ungdomsskoletrinnet, en årviss foreteelse blant de katolske skoler i resten av Europa og i verden for øvrig. Undertegnedes oppsummering av denne retretten, som kateket for konfirmantene, er at dette var et flott initiativ. Dette er å ta elevenes liv og mulighet for vekst i troen på alvor. Det er også en kjærkommen håndsrekning mellom skole og menighetskatekese. Og det berører den dype kjernen som dreier seg om katolske skolers eksistensberettigelse.

Anne Samuelsen

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE

posten

Returadresse: ST. PAUL KIRKE,
Nygårdsgaten 3, 5015 BERGEN

Ved flytting, husk å melde adresseforandring! Ettersendes ikke ved ved varig adresseforandring, men returneres til avsender med opplysning om den nye adressen.

Vietnamesiske barn danset på FN-konserten 21. oktober til inntekt for Caritas-arbeid i Bergen, der alle nasjonalgruppene bidro med sang- og danseinnslag.